

2n cicle

Finalistes: Gerard Pagès i Marc Carbó de 3r del CEIP St. Esteve. Premi: 1 kit de natura.

1r premi: Stela Carrasco de 4t del CEIP St. Esteve. Premi: 1 kit de natura i una sortida de descoberta de l'entorn natural de Caldes per tota la classe.

3r cicle

Finalistes: Adrià Albacete i Fredick Pérez de 5è del CEIP St. Esteve. Premi: 1 kit de natura.

1r premi: Laura Casanovas de 5è del CEIP St. Esteve. Premi: 1 kit de natura i una sortida de descoberta de l'entorn natural de Caldes per tota la classe.

A l'esquerra: Premi en la categoria de dibuix, segon cicle.
A la dreta: Premi en la categoria de dibuix, tercer cicle

Tots els participants van rebre obsequis commemoratius. Properament es publicaran també tots els guanyadors al web municipal. Els Premis Medi Ambient 2009 han estat possibles gràcies a l'Ajuntament de Caldes de Malavella i a la col·laboració del Consorci Mediambiental de la Selva, l'herbodietètica L'Arc Blanc i el PGA Golf de Catalunya. ■

6è. PREMI DE MICROLITERATURA Joaquim Carbó

El 23 d'abril es va fer el lliurament del 6è. Premi de Microliteratura Joaquim Carbó, organitzat per l'Ajuntament i per la Biblioteca. Publiquem en aquesta edició de l'Aquae les obres guanyadores segons les diferents categories:

PRIMER PREMI.

CATEGORIA D'ADULTS

BETSABÉ GARCÍA I ÀLVAREZ

Recurs d'omissió

I encara plou sobre els filferros rovellats. Estenc la roba al matí després d'haver posat la rentadora la nit abans. El dia és blau. Tot blau. A la mà, em voleien els dits, arrosats. Sobre el filferro, un ocell mira la fusta d'una pinça enfosquida. No ha parat de ploure i tinc les mans molles de treure la roba del cove. El cap menut, el pap inflat, amb tot de plomes estarrufades al voltant i el bec que, de tant en tant, s'esmuny com una gota d'aigua per sota l'ala. Cada cop s'apropa més fins que l'escorrim de la pell li toca el capistre minvat pel fred. Acosto la punta del dit i una fiblada, concertada per la batuta estirada de les ales, em fa fremir de cap a peus. Sento que la mà se'm torna

plugim d'escates i quedo envescada per l'encís, perquè no marxa.

No la moc. La deixo allí, com escosada, amb el palmell cap amunt sembla un toll balmat. No em vol, però tampoc no se'n va. Provo de comprendre perquè, de la mateixa manera que si poses juntes dues gotes d'aigua deixen de córrer per fer-se bassal, ara tots dos posàvem en un quadre que havia deturat la singlada d'aquell dia d'aigua, blau com la nit. Ni ell volava, ni jo em movia.

I l'espetic, llampant i decisorí. Encara plou sobre els filferros rovellats i col·loco amb cura el plàstic per damunt la roba estesa. El cove és buit i el dia és blau. Tot blau. M'eixugo les mans i entro a casa. M'esperen. ■

PREMI LOCAL. CATEGORIA D'ADULTS
JOAN FERRAN I SERRA

El pastor de Sant Maurici

Amb passos feixucs, enfila l'últim tram del corriol pedregós; recolza el sarró a una jove alzina, sobre les farigoles; i cansat, s'arrapa amb força a la reixa del petit finestró.

La fortalesa caiguda. Pils de rocs. A les poques cambres, sense sostre, una solitària paret conserva la finestra de reixes que el temps ha rovellat, per on ara guaita amb mirada perduda els seus animals. Unes pasturen, esperant la plàcida remugada de la vesprada, d'altres resten indiferents, amorriades, a l'ombra de l'ermita.

Aquest prat, feu de les corredisses d'infants dels dies d'aplec, on encara ressona el somni llunya de la tenora, enfiladissa com les hores!.

Aquest prat dels primers festeigs clandestins, testimoni de tantes esperances!.

Al costat de la bassa, senyoregen els pins, altius. Recordes...on tantes vegades havíem collit rossinyols i trompetes! Agafaves una embosta d'aigua i esquitxant riallera la molsa em deies : " Si poses juntes dues gotes d'aigua, els follets sembraran la llavor d'un bolet"

El sol s'endormisca, i arriba el fred dels records. Una ovella fa una llarga correguda. La sents ? Es la borella, aquella banya-trencada. Potser encara li sents dringar l'esquellot?. Lluny, molt lluny, sonen

sis campanades a la torre de Caldes.

Aquest any, si veiessis que seca esta la molsa!. Els follets no han pogut treballar.

S'abriga amb la samarra, i mentre el gos arreplega els escamots, xarbot amb la mà, l'aigua verdosa de l'antic abeurador, hi juga i remena...i esquitxa indiferent una i altra vegada la molsa per veure si els follets planten violes a la primavera. ■

PRIMER PREMI
CATEGORIA JUVENIL (2n. nivell)
ANAÏS VIDAL I GARCIA

Trenca el silenci una rialla

Trenca el silenci una rialla molt aguda, com campanetes distorsionades per un bell son. Així és, un somni vaporós i lluminós, o potser un record.

Jo agafo una maneta petita, perfecta, tova i calenta com un préssec madur sota el sol. I amb l'altra mà acarono una galta rodona, rodona com el món. I penso que devia ser així com es va crear, el món.

Amb una carícia, amb un picar de mans, amb unes pessigolles nervioses, així es crearen la pluja, el fred, el llamp, i, amb un somrís, els raigs del sol.

I foren inventades les tardes de juliol en la rissor dels seus cabells, i la matinada tardana de l'hivern en els ulls emboirada de tímides estrelles i resseguida per un espès ramatge estèril i fosc.

S'inspiraren les gràcies de la primavera en aquells gestos plàstics i mal-leables, i la paraula en el que ella expressava. I una ganyota es convertí en vers i amb la joia que sentiren esclatà l'univers.

I els bocinets s'escamparen. Una poncella de rosa, la primera rosa de l'any, i un secret compartit i un conte molt vell, que no recordes com l'has après. I obrir una finestra. I omplir un got. I trencar un vidre, espantar-te i meravellar-te alhora d'aquells cristalls escampats. I entendre un poema I taral·lejar una cançó. Veure com s'infla i llagrimreja, empesa pel pes, la massa, si poses juntes dues gotes d'aigua...

No cal ser massa vell, apreciat lector o oïdor, per contemplar el naixement d'un món. I en canvi sí que t'ho fa sentir de ser tan afortunat testimoni, d'haver viscut una eternitat i de viure una altra eternitat i eternament somiar recordar un miratge lluminós que faci rodar el teu món i acaronar... ■

PRIMER PREMI
CATEGORIA JUVENIL (1r. nivell)
JESSICA MOLINA I GIL

M de vida i V de mort
Pansida d'amor es troba la dona de l'amarg oblit

M de Vida i V de Mort

buscant la cura a sa dolça tortura,
trobà
la seva en un fragment d'espill

Home ajagut
somic a sa desgràcia
impregnat d'odi
per seguir existint.
cercant remei a sa discolor folia, trobà
el seu en un fragment d'espill
és doncs donada la mort

Tal i com
si poses juntes
dues gotes d'aigua
de cor a cor, d'alè a alè, de cos a cos
de l'amor n'és nat un petit
miracle inesperat, que de plors
i rialles l'existència de dues perso-
nes ha saturat.
És doncs donada la vida. ■

PRIMER PREMI
CATEGORIA INFANTIL (6è. curs)
PAU ESTEVE I FERRER

La rosada

Si poses juntes dues gotes d'aigua,
ben aviat s'atrauran,

seran com gotes de rosada,
a les fulles d'un arbre gran.

Quan al matí obres la porta
i veus les fulles que estan brillant,
et queden les mans gelades
del vent que està bufant.

Si mires les fulles verdes,
i veus les gotes de cristall,
la cara et reflecteixen,
com el vidre d'un mirall.

Des del meu balcó,
es veu el pati del darrere,
i es veuen gotes de rosada,
a les fulles de la morera.

Si toques una gota de rosada,
ella caurà a l'instant,
semblarà com una llàgrima,
que li cau a un petit nan.

Les gotes de rosada
al final s'eixugaran,
amb el sol que il·lumina
les fulles d'un arbre gran. ■

ACCÈSSIT
CATEGORIA INFANTIL (6è curs)
CARLA SIMON I ROCA

Una paparra que no li agradava la sang

La Pepa Parra era una pobra paparra que no li agradava la sang, i és clar, passava molta gana.

Un dia que tenia molta gana se'n va anar cap un gos amic seu, i li va dir:

–Que em deixaries provar la teva sang?

Ell li va contestar:

–Prova-la.

La paparra li va saltar a sobre i li va clavar una mossegada.

–Eccsssss! Quin fàstic!

El gos va preguntar:

–Que no t'agrada la meua sang.

–No - va contestar ella -. No m'agrada gens ni mica la sang, ni la teva ni la de ningú!

–Has anat al metge?

–Sí, hi he anat... però res... la sang em fa fàstic -va contestar ella.

El gos va dir:

–Pots anar a veure la Vella Paparra.

–Qui és?

–Una amiga del meu pare -va dir ell. –I on viu?

–A la gossera de Sant Feliu.

La Pepa se'n va anar cap a Sant Feliu. Quan hi va arribar va demanar per la gossera al punt d'informació i li van donar un plànol.

Quan hi va arribar, va preguntar al primer gos que va veure:

–Que saps on està la Vella Paparra?

–Sí, està jugant a cartes allà al racó.

La Pepa hi va anar i li va explicar el que li passava. La Vella Paparra li va dir:

–Si poses juntes dues gotes d'aigua de diferents gustos i una cullerada de mel i t'ho beus, no patiràs mai

més gana.

La Pepa va anar a la platja i va omplir una ampolla amb aigua de mar. Després va anar a una font i va omplir una altra ampolla d'aigua dolça. De camí cap a casa va recollir mel d'un rusc, ho va barrejar tot i s'ho va beure:

–OooooH! Que bo!

I la Pepa es va quedar a viure amb

la Vella Paparra al racó de la gossera de Sant Feliu jugant a cartes i bevent aigua amb mel. ■

PRIMER PREMI
CATEGORIA INFANTIL (5è. curs)
LAURA CASANOVAS I DIEZ

La poció secreta

–Quin desastre, avui em toca fer l'arròs i no sé ni com posar-m'hi!
–Ara que hi penso, l'àvia tenia un receptari a dalt de les golfes. Potser m'ajudarà!
–Mira-te'l, ja l'he trobat!
–A veure què hi ha?
–Musclos, canelons...
–Ai!
–Què, és aquest paper que ha caigut?
–Ostres, aquí hi posa POCIÓ SECRETA!
–Quina poció devia conèixer l'àvia?

POCIÓ SECRETA

Ingredients:

- Dues potes de granota coixa.
- Una cua de llangardaix malalt.
- Una llengua de vaca seca.
- Un xic de pebre verd.
- Una unglia del peu d'un bruixot.
- Una cua de sirena enamorada.
- Una sopa de gripau blau.

Objectes necessaris:

- Una cassola.
- Un cullerot.
- Una batedora.
- Un recipient de vidre.

Elaboració de la poció:

1. Agafar la cassola i posar-la a bullir.
2. Posar-hi la cua de sirena a tros-

sets petits i l'ungla del bruixot.

3. Mentre bull, tallar la cua del llangardaix i afegir-li.

4. Tirar-hi la sopa de gripau blau i un pessic de pebre verd.

5. Un cop surti escuma verda, cal barrejar-hi una pota de granota i, de la pota coixa, fer-ne un puré amb la batedora.

6. Un cop fet el puré ja es pot tirar a dins amb la llengua de vaca.

7. Ara només cal tirar el got d'aigua i remenar amb el cullerot.

8. Un cop estigui ben remenat, s'ha de pronunciar l'encanteri: si poses juntes dues gotes d'aigua, ja pots agafar el paraigua!

9. Ara ja es pot guardar la poció al recipient i utilitzar-la per ser més jove.

–I tant que me'n trauria d'anys aquesta poció, però del fàstic encara em moriria. Més val que busqui la recepta de l'arròs i deixem estar la cosmètica. ■

PRIMER PREMI
CATEGORIA INFANTIL (4t. curs)
PATRYC JAN I KESKA

El rei dels ocells

Una primavera de l'any 1899, en un bosc molt frondós, hi havia un voltor que era el rei dels ocells.

Volant pel bosc va quedar atrapat en una trampa de caçadors i va quedar ferit en una pota. Un nen que per allí passava el va veure i el va salvar amb una clau màgica que obria totes les coses que estiguessin tancades o encallades. El nen

va agafar el voltor i va fer sortir de la clau dues gotes d'aigua i després va dir les paraules màgiques que són: "si poses juntes dues gotes d'aigua", i el ferit va desaparèixer.

El voltor va explicar que era el rei dels ocells, després li va donar un regal que era una màgia que feia servir per salvar tots els animals que tinguessin una ferida, una malaltia i per protegir-los dels caçadors. ■

PRIMER PREMI
CATEGORIA INFANTIL (3r. curs)
DAVID PARIS I MATAMOROS

Si poses juntes dues gotes d'aigua

Hi havia una vegada una família molt pobre que vivia al cim d'una muntanya. Aquesta família no tenia prou diners per comprar menjar i altres coses. Com que no tenien menjar el pare va sortir a caçar però matar animals és massa cruel i una fada que va sortir del no res li va dir que sis poses juntes dues gotes d'aigua qualsevol desig es farà realitat. Però també el va avisar que les dues gotes d'aigua havien de ser d'un riu especial, un riu miraculós i aquest riu s'ha d'aconseguir amb la imaginació.

Aquest home va intentar fer el que va dir la fada, es va imaginar un riu de colors i dues gotes d'aigua que s'ajuntaven i de cop i volta va aparèixer una pila de diners. L'home ben satisfet se'n va anar a casa i des d'aquell dia van tenir menjar per a tot el poble. ■